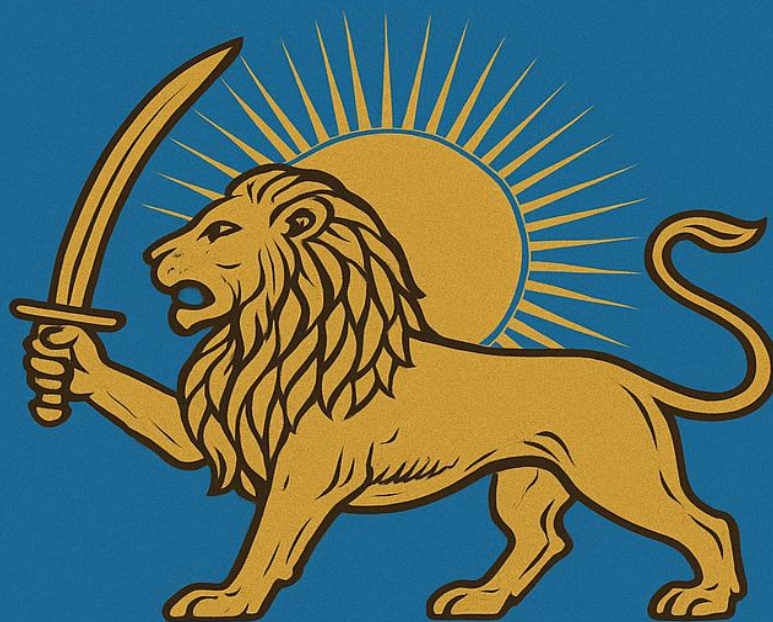

تعليم اللغة الفارسية

المستوى الثاني

إعداد م. محمد مصطفى صادق

عمل تطوعي

@Eng. Mohamed Mostafa Sadig

دروس اللغة الفارسية للأستاذ محمد محيو

المستوى الثاني

الدرس الأول

* سنتكلم عن "شناسه" :-

- گذشته ی سادة (الماضي البسيط) قد أخذناه في المستوى الأول.
- حال استمراری (المضارع المستمر) الذي سندرسه في هذا المستوى.

* كما أخذنا سابقاً [جذر الماضي "بن گذشته" للفعل، سندرس جذر المضارع "بن حال" للفعل و (تنويه بسيط ليس له قاعدة كما جذر الماضي لهذا سنحفظ شكل جذر المضارع في كل فعل ندرس)].

مصدر	بن گذشته	بن حال
رفتن	رفت	رَوُ
نوشتن	نوشت	نویس
دیدن	دید	بین

*حالِ استمراری (المضارع المستمر):-

-بالنسبة لجذره (بنِ حال) ليس له قاعدة و يجب حفظ كل جذر لكل فعل، كذلك يوجد تصريف للضمير (او) عكس الماضي البسيط (گذشته ساده) و يجب عند التصريف وضع علامة الاستمرار (می) لتمييز أن الفعل مستمر في حدوثه (أي عادة) و هذا ما سنوضحه الآن و من خلال الأمثلة:-

مصادر	رفتن	نوشتن	دیدن
بن حال	رَوُ	نَوِیس	بِین
من	می روم	می نویسم	می بینم
تو	می روی	می نویسی	می بینی
او	می رود	می نویسد	می بیند
ما	می رویم	می نویسیم	می بینیم
شما	می روید	می نویسید	می بینید
آن ها	می روند	می نویسند	می بینند

-دیروز، علی به دانشگاه رفت.

(البارحة، علی ذهب إلى الجامعة)

-دیروز، لیال به بازار رفت.

(البارحة، لیال ذهبت إلى السوق)

*في تلك الحالة الجملتين ماضي بسيط.

-هر روز، علی به دانشگاه می رود.

(کل يوم، علی یذهب إلى الجامعة)

-هر روز، لیال به بازار می رود.

(کل يوم، تذهب لیال إلى السوق)

*هنا الجملتين في حالة المضارع المستمر و تدل علی عادة مستمرة.

-دیروز، زهرا تمرین هایش را نوشت.

(البارحة، كتبت زهراء تمارینها)

-هر روز، زهرا تمرین هایش را می نویسد.

(کل يوم، تكتب زهراء تمارینها)

-دیروز، لیال گل های زیبا را در طبیعت دید.

(البارحة، رأت لیال الزهور الجميلة في الطبيعة)

-هر روز، لیال گل های زیبا را در طبیعت می بیند.

(کل يوم، ترى لیال الزهور الجميلة في الطبيعة)

-من با دست راست می نویسم.

(أنا أكتب باليد اليمنی)

كلمات الدرس:-

رَفْتَن (الذهاب)

هَر (كل)

دَسْت (يد)

دَسْتِ رَاسْت (اليد اليمنى)

نَوَشْتَن (الكتابة)

دِيدَن (الرؤية)

رُوز (يوم)

هَر رُوز (كل يوم)

رَاسْت (اليمين)

الدرس الثاني

مصدر	بن گذشته	بن حال
گذاشتن	گذاشت	گذار
خریدن	خرید	خر
بُردن	بُرد	بَر
خوابیدن	خوابید	خواب
خواندن	خواند	خوان
شستن	شست	شو
خوردن	خورد	خور
شنیدن	شنید	شو
دیدن	دید	بین
کردن	کرد	کُن
بوییدن	بویید	بُو

الضمائر/المصادر	گذاشتن	خریدن	بُردن	خوابیدن
بن حال	گذار	خر	بَر	خواب
من	می گذارم	می خرم	می برم	می خوابم
تو	می گذاری	می خری	میبری	می خوابی
او	می گذارد	می خرد	می برد	می خوابد
ما	می گذاریم	می خریم	می بریم	می خوابیم
شما	می گذارید	می خرید	می برید	می خوابید
آن ها	می گذارند	می خرند	می برند	می خوابند

-دانشجو ها همیشه پالتو هایشان را روی جالباسی می گذارند.

(الطلاب دائماً يعلقون معاطفهم على علاقة الملابس)

-فاطمه همیشه روسری گران می خرد.

(دائماً فاطمة تشتري حجاب غالي)

-من همیشه در هوای ابری چتر می برم.

(أنا دائماً في الطقس المغيّم أحمل مظلة)

-من همیشه ساعت 8 شب می خوابم.

(أنا كل يوم /دائماً الساعة الثامنة مساءً أنام)

-دوستم هر سال کُت و شلوار می خرد.
(صدیقي یشتري کل عام جاکت و بنطال)

-دانش آموزان الآن شعرِ فارسی را با صدای بلند می خوانند.
(التلاميذ الآن يقرأون الشعر الفارسي بصوت عالي)

* (ان) في الكلمة هي علامة جمع مثل (ها) و لكن في كلمات معينة و سندرسها فيما بعد.

* كما قلنا سابقاً في بداية المستوى الثاني أن (حال استمراري) ليس له قاعدة للتصريف و يحفظ فقط لكن للتسهيل نحول المصدر إلى (بن گذشته) بحذف حرف النون في المصدر ثم نقارن بينه و بين (بن حال) و نرى المشترك بينهما و ما الذي حذف و هكذا نكون قد حفظنا الأفعال في حالة (بن حال) و لكن مع الأخذ في الاعتبار بشواذ الأفعال التي قد يتغير شكلها عن المصدر.

کلمات الدرس:-

همیشه (دائماً)	الآن (الآن)	هر سال (كل عام)
پالتو (معطف)	جالباسی (علاقة ملابس/رشاقة/شماعة)	
گذشتن (أن يعلق "شيء")		
روسری (حجاب "غطاء الرأس للمرأة")		
گران (غالي)	بُردن (أن يأخذ)	هوا (طقس)
ابری (غائم)	چتر (مظلة)	ابر (غيمة)
هوای ابری (طقس مغيم/غائم)		
کُت (جاکت "بدلة مثلاً")		شلوار (بنطال)
دانشجو (طالب جامعي)		دانش آموز (تلميذ مدرسة)
بلند (عالي)		با صدای بلند (بصوت عالي)
شستن (أن يغسل)		خوردن (أن يتناول)
خوانواده (عائلة)		بويیدن (أن يشم)

الدرس الثالث

-من با دستِ راستِ می نویسم.

(أنا أكتب باليد اليمنى)

-أحمد با دستِ چپِ می نویسد.

(أحمد يكتب باليد اليسرى)

-هر روز صبح، فاطمه پیاده به دانشگاهِ می رود.

(كل يوم صباحاً تذهب فاطمة إلى الجامعة سيراً على الأقدام)

*في العامية:- في حالة (حال استمراری) حرف الدال المصروف مع الضمير (أو) يتبدل إلى (كسرة الإضافة أو هاء غير ملفوظة).

-أحمد با دستِ چپِ می نویسه.

-می رود---> می ره.

الضمائر	گذشته ساده	گذشته استمراری	حال استمراری
من	خواندم	می خواندم	می خوانم
تو	خواندی	می خواندی	می خوانی
او	خواند	می خواند	می خواند
ما	خواندیم	می خواندیم	می خوانیم
شما	خواندید	می خواندید	می خوانید
آن ها	خواندند	می خواندند	می خوانند

*المصدر المركب:-

كما تعلمنا في المستوى الأول أن المصدر المركب يتركب من جزئين (الجزء الأول "اسم" + الفعل "کردن") و يتم التصريف للجزء الثاني فقط أما الجزء الأول يظل ثابت بدون تصريف.

*لكن في حالة (حال استمراری) نضع علامة الاستمرار "می" بين الجزئين على النحو التالي:-

-(الجزء الأول "اسم" + می + الجزء الثاني "کردن").

-مریم و امین برادر و خواهر هستند.

(مریم و امین یکونان أخ و أخت)

-مریم هر روز درس می خواند.

(مریم تدریس کل یوم)

-امین به مریم کمک می کُند.

(أمین یساعد مریم)

-این خواهر و برادر در کار ها به یکدیگر کمک می کُند.

(هما أخ و أخت یساعدون بعضهم البعض في الأعمال)

-آن ها خوب درس می خوانند.

(هما یقرأون الدرس جيداً)

-احمد، علی و مجید باهم کار می کنند.

(أحمد و علی و مجید یعملون مع بعضهم)

*عندما يكون عندي 3 أشخاص(أو أي شيء) أو أكثر في الجملة لا نكتب "و" بل نكتب فصلة و عند آخر شخص نكتب "و" كما في اللغة الانجليزية.

*حرف الجر "به" يمكن أن يكون له استخدام آخر كما بالمثال:-

أمین یساعد مریم [امین به مریم کمک می کنند]. فهنا وضعناه ليدل على أن أمين ساعد مریم.

کلمات الدرس:-

اعضای بدن انسان (أعضاء جسم الإنسان)		
مو (الشعر)	گوش (الأذن)	سر (الرأس)
ابرو (حاجب)	دست (اليد)	انگشت (اصبع)
سینه (صدر)	چشم (عين)	بینی (أنف)
دندان (سِنَّة)	لب (شفة)	شِکَم (بطن)
زبان (لسان)	دَهان (فم)	پا (رجل)
گردن (رقبة)	باهم (مع بعضهم)	
کار کردن (أن يعمل)	کار (عمل)	
خوب (جيد)	یکدیگر (بعضهم البعض)	
کمک (مساعدة)	کمک کردن (أن يساعد)	
راست (يمين)	چپ (يسار)	پیاده (مشياً على الأقدام)

الدرس الرابع

مصدر	بن گذشته	بن حال
ساختن	ساخت	ساز
زدن	زد	زن
گرفتن	گرفت	گیر
فروختن	فروخت	فروش
کاشتن	کاشت	کار
پختن	پخت	پزد
دادن	داد	ده
شدن	شد	شو
بوبیدن	بوبید	بوی
گفتن	گفت	گو

-احمد بنا است. او دیوارها و سقف خانه ها را می سازد.

(أحمد بناء. هو يبني الحوائط و أسقف المنازل)

-علی نجار است. او درها و پنجره های خانه را از چوب می سازد.

(علي نجار. هو يبني الأبواب و نوافذ المنازل من الخشب)

-مجید نقاش است. او درها و پنجره ها و دیوارهای خانه را رنگ می زند.

(مجید نقاش/دهان. هو يطلي الأبواب و النوافذ و حوائط المنازل)

-من هر هفته شلوارهایم را از اتویشویی می گیرم.

(كل اسبوع أنا ءأخذ بناطيلي إلى المصبغة)

-در تابستان لباس فروشی ها کلاه دست کشی و کاپشن را ارزان می فروشند.

(في الصيف محلات الملابس يبيعون قبعة و قفاز و جاكـت "شتوي" بسعر رخيص)

-این باغ بان درخت های متنوعی را می کارد.

(هذا البستاني يزرع أشجار متنوعة)

-مادرم آب گوشت را با سیب زمینی می پزد.

(أمي تطبخ شوربة/مرق اللحم مع البطاطس/البطاطا)

-انسانِ مهربان پولش را به فقیرها می دهد.

(الإنسان العطوف يعطي ماله للفقراء)

-در بهار هوا کم گرم می شود. در بهار پرف کوه ها کم آب می شود. در بهار درخت پُر از برگ می شوند. در بهار کشاورزان بیشتر کار می کنند.

(في الربيع يصبح الطقس دافئاً شيئاً فشيئاً. في الربيع يذوب ثلج الجبال شيئاً فشيئاً. في الربيع تصبح الأشجار مليئة بالورق. في الربيع يعمل المزارعون أكثر)

کلمات الدرس:-

دیوار (الحائط) سقف (السقف) ساختن (أن يبني)

بنا (بناء/عامل بناء) نجار (نجار) در (باب) چوپ (الخشب)

نقاش (نقاش/دهان) زدن (أن يضرب) رنگ زدن (أن يطلي)

گرفتن (أن يأخذ) شلوار (بنطال) اتوشویی (مصبغة)

لباس فروشی (محل بيع الملابس) کلاه (قبعة)

دست کشی (قفاز) کاپشن (جاکت "شتوي"/سویتر)

آرزان (رخيص الثمن) باغ بان (البستاني)

کاشتن (أن يزرع) متنوع (المتنوع)

متنوعی (متنوع "الياء" تدل على تنكير الاسم و سنتکلم عنها لاحقاً
في درس مفصل)

آب گوشت (شوربة لحم/مرق اللحم)

سیب زمینی (البطاطس/البطاطا) پختن (أن يطهي/يطبخ)

دادن (أن يعطي) انسانِ مهربان (الانسان العطوف)

پولش (ماله) فقیر (الفقير) شدن (أن يصبح/يصير)

هوا (الطقس) کم کم (شيئاً فشيئاً)

آب می شود (يذوب) پُر (مليئ) برگ (ورق)

کشاورز (المزارع) بیشتر (أكثر) فردا (غداً)

الدرس الخامس

* اسم معرفه و اسم نكره:-

في اللغة الفارسية كل الأسماء معرفة و ليس لها أداة تعريف لكن النكرة يوجد لها أداة تنكير كما في الأمثلة:-

-مرد (الرجل) مردی (رجل)

*إذا الياء في آخر الاسم هي أداة التنكير في الفارسية.

-زن (المرأة)-----زنی (مرأة)

-پسر (الولد)-----پسری (ولد)

-کتاب (الكتاب)-----کتابی (كتاب)

-من مردی را در خیابان می بینم.

(أرى رجلاً في الشارع)

-زنی به بازار می رود.

(إمرأة تذهب إلى السوق)

-پسری در سینما است.

(ولد في السينما)

-أحمد كتابي دارد.

(أحمد لديه كتاباً)

*ملحوظة هامة: الفعل "دار" لا يأتي قبله أداة الاستمرارية "مي" لأنه فعل إستثنائي و لا يحتاج علامة الاستمرارية قبله و يكتب بصيغة "بن حال" مباشرة بدون "مي" لذا وجب التنويه على ذلك و مصدره الفعل "داشتن (أن يملك)".

-حسن کارخانه ای دارد.

(حسن يملك مصنعاً)

**في حالة الاسم المنتهي بهاء غير ملفوظة تكون علامة التنكير (ای) أي نضيف حرف الألف قبل ياء التنكير.

[داشتن-----< داشت-----< دار]

-پرویز انشایی می نویسد.

(پرویز یکتب مقالاً)

**في حالة الاسم المنتهي بألف نضع ياء بعد ياء التنكير للحفاظ و حماية اللفظ للكلمة "يى".

-این شهر هوایی پاک دارد.
(هذه المدينة لديها طقس نقي)

*الأشهر الفارسية:-

-فوردین و اردیبهشت و خرداد ماه های فصل بهار است.
(فوردین و اردیبهشت و خرداد هم أشهر الربيع)

*1 فوردین (هو عيد النوروز) یوافق 21 آذار

-فصل تابستان:

در **تابستان** هوا خیلی گرم می شود. در **تابستان** چشمه ها و رودها پر آب می شود. **تیر و مرداد و شهریور** ماه های فصل **تابستان** است. در فصل **تابستان** دبستان تعطیل است.

(في فصل الصيف يصبح الطقس حار جداً. في الصيف العيون و
الأنهار تصبح مليئة بالماء. تير و مرداد و شهریوار هم أشهر
الصيف. في الصيف تكون المدرسة الابتدائية معطلة/أجازة)

-نوروز:

به روز اول سال نوروز می گوئیم. نوروز عید مردم ایران است. مردم کشور ما پیش از نوروز خانه ی خود را تمیز می کنند. در نوروز به دیدن یکدیگر می رویم و از بیماران دیدار می کنیم. از یک نوروز تا نوروز دیگر یک سال است.

(نحن نسمي اليوم الأول من العام نوروز. نوروز هو عيد الشعب
الإيراني. أهل بلدنا ينظفون منازلهم قبل عيد النوروز. في عيد النوروز،
نزور بعضنا البعض ونزور المرضى. من عيد نوروز إلى نوروز آخر
سنة واحدة.)

كلمات الدرس:-

داشتن (أن يمتلك)	کارخانه (المصنع)	خیابان (الشارع)
پاک (نقي)	شهر (مدينة)	انشا (مقال)
چشمه (عين/ينبوع)	خیلی (جداً)	بیشتر (أكثر)
		رود (نهر)
مردم ایران (الشعب الإيراني)	مدرسة بیمار الابتدائية	دبستان
خود (بنفسه)	مردم (شعب/ناس)	کشور (بلد)
تمیز کردن (أن ينظف)	دیگر (آخر)	تا (حتى)
یکدیگر (بعضهم البعض) (مريض)		به دیدن (الرؤية)
<u>الأشهر الفارسية :</u>		

فوردین - اردیبهشت - خرداد (في فصل الربيع)

تیر - مرداد - شهریور (في فصل الصيف)

الدرس السادس

-در پاییز هوا کم کم سرد می شود.
(في الخريف يصبح الطقس بارد بعض الشيء)

-در پاییز برگ درخت ها زرد می شود.
(في الخريف تصبح أوراق الشجر صفراء)

-در پاییز برگ های زرد درخت ها می ریزد.
(في الخريف تتساقط أوراق الأشجار الصفراء)

-بسیاری از کشاورزان در پاییز گندم و جوی کارند.
(يزرع العديد من الفلاحين القمح و الشعير في الخريف)

-مهر و آبان و آذر ماه های فصل پاییز است.
(مهر و آبان و آذر هم أشهر فصل الخريف)

-روز اول مهر ماه دبستان باز می شود.
(تفتح المدرسة الابتدائية في اليوم الأول لشهر مهر)

-در زمستان هوا خیلی سرد می شود.
(في الشتاء يصبح الطقس بارداً جداً)

-در زمستان باران و برف می بارد.
(في الشتاء يهطل المطر و الثلج)

-در ماه های خیلی سرد برف روی زمین و کوه ها می نشیند.
(و في الأشهر الباردة جداً يتساقط الثلج على الأرض و الجبال)

-دی و بهمن و اسفند ماه های فصل زمستان است.
(دي و بهمن و اسفند هم أشهر الشتاء)

*النكرة:-

مرد--> مردی

کتاب--> کتابی

دانش آموز باهوش (التلميذ الذكي) --> دانش آموز باهوشی (تلميذ ذكي)

نامه ی کوتاه (الرسالة القصيرة) --> نامه ی کوتاهی (رسالة قصيرة)

--> من نامه ی کوتاه نوشتم. (أنا كتبت الرسالة القصيرة)

--> من نامه ی کوتاهی نوشتم. (أنا كتبت رسالة قصيرة)

*في حالة الصفة و الموصوف إلحاق ياء النكرة إلى الصفة دون الموصوف.

**جمع غير العاقل يمكن ان يعبر عن الضمير (هو).

مصدر	بن گذشته	بن حال
کشتن	کشت	کار
ریختن	ریخت	ریز
باریدن	بارید	بار
نشستن	نشست	نشین
باز شدن	باز شد	باز شو

كلمات الدرس:-

پاییز (الخریف)	سرد (بارد)	برگ (ورق الشجر)
ریختن (أن يسقط)	گندم (القمح)	جو (الشعير)
بسیاری (العديد من)	کشتن (أن يزرع)	زمستان (الشتاء)
باز شدن (أن يفتح)	دانش آموز (تلميذ مدرسة)	نامه (الرسالة)
کوتاه (قصير)	درخشان (ساطع)	پیراهن (قميص)
کوچک (صغير "صفة")	پزشک (الطبيب)	کلید (مفتاح)

تابع الأشهر الفارسية:-

مهر – آبان – آذر (في فصل الخريف)

دی – بهمن – اسفند (في فصل الشتاء)

الدرس السابع

-این مرد در شهر اصفهان زندگی می کند.
(هذا الشخص يعيش في مدينة أصفهان)

-لیال هر روز به رادیو گوش می کند.
(لیال كل يوم تسمع الراديو)

-سارا با فاطمه صحبت می کند.
(سارة تتكلم مع فاطمة)

-هر هفته، زن ها از بازار خرید می کنند.
(كل اسبوع، النساء يتسوقوا في السوق)

*مصادر مركبة: [دادن] أن يعطي

-محمد به پرسش ها جواب می دهد.

(محمد يجاوب على السؤال)

-احمد با رضا دست می دهد.

(أحمد يصفح رضا)

-بچه ها با دوست نشان دست می دهند.

(الأطفال يصفحون أصدقائهم)

*كجا؟ (أين؟) :-

-احمد به كجا می رود؟

-احمد به دانشگاه می رود.

(أين يذهب أحمد؟ - احمد يذهب إلى الجامعة)

-آن ها كجا هستند؟

-آن ها در كتاب خانه هستند.

(أين هم؟ -هم في المكتبة)

-كتابت كجا است؟

(أين كتابك؟)

-صندلی کجا است؟

-صندلی کنار پنجره است.

(این کرسی؟ -الكرسي قرب النافذة)

-لیال و فاطمه از کجا برگشتند؟

-لیال و فاطمه از بازار برگشتند.

(من این عادت لیال و فاطمه؟ -لیال و فاطمة عادوا من السوق)

-تو از کجا می آیی؟

(من این أتيت أنت؟)

-من از بازار می آیم.

(أنا أتيت من السوق)

-ساعت کجا است؟

-ساعت روی دیوار است.

(این الساعة؟ -الساعة على الحائط)

-تو کجا گردش می کنی؟

-من در پارک گردش می کنم.

(این تترزه؟ - أنا أترزه في الحديقة)

*چه کسی؟ (من؟) و بالعامية (کی؟)

-نادر درسش را نخواند.

(نادر لم يذاكر درسه)

-چه کسی درسش را نخواند؟

(من الذي لم يذاكر درسه؟)

بن حال	بن گذشته	مصدر
زندگی کن	زندگی کرد	زندگی کردن
گوش کن	گوش کرد	گوش کردن
صحبت کن	صحبت کرد	صحبت کردن
خرید کن	خرید کرد	خرید کردن
جواب ده	جواب داد	جواب دادن
دست ده	داست داد	دست دادن
آی	آمد	آمدن

کلمات الدرس:-

شهر (مدینة)	زندگی کردن (أن يعيش)
گوش کردن (أن يسمع)	
صحبت کردن (أن يتكلم)	زن (امراة)
خرید کردن (أن يتسوق)	
دادن (أن يعطي)	جواب دادن (أن يجيب)
دست دادن (أن يصفح)	دست (يد)
دوست (صديق)	
کجا (أين؟)	به کجا (إلى أين؟)
کنار (قرب)	
پنجره (نافذة)	
برگشتن (أن يعود)	آمدن (أن يأتي)
ساعت (ساعة الحائط)	
گردش کردن (أن يتنزه)	کی (من؟) "بالعامية"
چه کسی (من؟)	
اتاق (غرفة)	عمویم (عمي)

الدرس الثامن

-دیروز، باد شدیدی می وزید.
(البارحة ریح شديدة كانت تهب)

-امروز هم با می وزد.
(اليوم أيضاً تهب الريح)

-آیا شما یوار این ماشین می شوید؟
(هل حضرتك ستركب هذه السيارة؟)

-باران خیابان ها خیس کرد.
(المطر بلل الشوارع)

-فوتبالیست ها در ورزشگاه بازی می کنند.
(لا عبو كرة القدم يلعبون في الملعب)

-او دندان هایش را مسواک می زند.

(هو ينظف/يفرش أسنانه)

-احمد جورابش را می دوزد.

(أحمد يخيظ جواربه)

-من ساعت شش از خواب بیدار می شوم.

(أنا استيقظ من النوم الساعة السادسة)

**ربط الجمل بـ (چون) "بسبب/لأن":-

-احمد هر هفته به خانهی عمویش می رود، چون او را دوست دارد.

(أحمد يذهب إلى بيت عمه كل أسبوع لأنه يحبه)

***أضفنا (را) لأنها تميز المفعول به المقصود من الجملة و هو العم أي أن الضمير(او) لا يقصد أحمد و إنما يقصد عمه.

-سارا شنبه بعد از ظهر در خانه نیست، چون او به کتابخانه می رود.

(سارة يوم السبت بعد الظهر ليست في البيت لأنها تذهب إلى المكتبة)

-امروز، من در خانه می مانم، چون من بیمار هستم.

(اليوم أنا موجود في البيت لأنني مريض)

*چه کسی/کی (من؟):

-نادر درسش را نخواند.

-چه کسی درسش را نخواند؟

(نادر لم يذاكر درسه. من الذي لم يذاكر درسه؟)

-مدیر مدرسه اخمو است.

-چه کسی اخمو است؟

(مدیر المدرسة عابس. من هو العابس؟)

-فاطمه با ليال صحبت می کند.

-فاطمه با چه کسی صحبت می کند؟

(فاطمة تتحدث مع ليال. فاطمة تتحدث مع من؟/مع من تتحدث فاطمة؟)

-احمد نادر را در خيابان دید.

-احمد چه کسی را در خيابان دید؟

(أحمد رأى نادر في الشارع. أحمد رأى من في الشارع؟)

**چه کسی (للمفرد) ---< چه کسانی (للمجمع) "من هم؟"

-سارا و فاطمه درسشان را خواندن.

-چه کسانی درسشان را خواندن؟

(سارة و فاطمة لم يذاكرن درسهن. من هم الذين لم يذاكروا درسهن؟)

طوطی لیال

طوطی در طبیعت زندگی می کند. اما طوطی لیال در قفس زندگی می کند. روزهای جمعه لیال قفس طوطی را به وسط حیاط می برد. او قفس را با آب و صابون می شوید. سپس، قطره های آب را با حوله خشک می کند. لیال طوطیش را خیلی دوست دارد.

بغواء لیال

البغواء يعيش في الطبيعة. لكن بغواء ليال يعيش في القفص. أيام الجمعة تأخذ ليال قفص البغواء في وسط الفناء. و تغسل القفص بالماء و الصابون. ثم تنشف قطرات الماء بالمنشفة. ليال تحب بغوائها جداً.

مصدر	بن گذشته	بن حال
برگشتن	برگشت	برگرد
وزیدن	وزید	وز
سوار شدن	سوار شد	سوار شو
خیس کردن	خیس کرد	خیس کن
بازی کردن	بازی کرد	بازی کن
مسواک زدن	مسواک زد	مسواک زن
دوختن	دوخت	دوز
بیدار شدن	بیدار شد	بیدار شو
دوست داشتن	دوست داشت	دوست دار
خشک کردن	خشک کرد	خشک کن

كلمات الدرس:-

آمدن (المجيء/جاء)	برگشتن (العودة/عاد)
رسیدن (الوصول/وصل)	باد (ريح)
وزیدن (الهبوب/أن يهب)	شدید (شديد/ة)
سوار شدن (أن يركب)	سوار (ركوب)
خيس کردن (أن يبلل/أن يرطب)	خيس (رطب/مبلل)
ورزشگاه (الملعب)	فوتباليست (لاعب كرة قدم)
مسواک زدن (أن ينظف/يفرش الأسنان)	بازی کردن (أن يلعب)
جوراب (شراب/جوارب)	دوختن (أن يخيظ)
خواب (النوم)	بیدار شدن (أن يستيقظ)
چون (لأن/بسبب)	دوست داشتن (أن يحب)
اخمو (عابس)	بیمار (مريض)
خشک کردن (أن ينشف)	طوطی (بغغاء)
	قفس (القفس)
	حوله (منشفة)
	سپس (ثم)

الدرس التاسع

-موش از گربه می ترسد و گربه از سگ و سگ از مار.
(الفأر يخاف من الهرة و الهرة من الكلب و الكلب من الأفعى)

-خداوند حیوان ها را می آفریند و برای آن ها غذا یشان را می فرستد.

(الله يخلق الحيوانات و يرسل لها طعامها)

-جنگل ها علت گرمای زیاد در آتش می سوزند.
(الغابات بسبب الحر الشديد تحترق بالنار)

-سگ از خروس و مرغ و جوجه ها یشان در مقابل روباه محافظت می کند.

(الكلب يحمي الديك و الدجاجة و أفراخهم من الثعلب)

-مردم در گذشته نامه ها را با کبوتر می فرستادند.

(الناس في الماضي كانوا يرسلون الرسائل مع الحمام)

-مردم در گذشته با اسب و شتر رفت و آمد می کردند.

(الناس في الماضي كانوا يذهبون و يعودون بالحصان و الجمل)

**الاعداد:-

1000 (هزار)

1975--< هزار و نه صد و هفت و پنج

1980--< هزار و نه صد و هشتاد

2000--< دو هزار

2001--< دو هزار و یک

3000--< سه هزار

1993--< هزار و نه صد و نود و سه

1990--< هزار و نه صد و نود

**الجملة المركبة:-

*كه (الذي/التي):-

-استاد کتابی را می نویسد. کتاب استاد درباره ی قرآن است.

(الاستاذ كتب كتاب. كتاب الاستاذ عن/يدور حول القرآن)

-استاد کتابی را می نویسد كه درباره ی قرآن است.

(الاستاذ كتب كتاب الذي يدور حول القرآن)

-من کتابی می خوانم. کتاب درباره ی طبیعت ایران است.

(أنا أقرأ كتاب. الكتاب عن طبيعة ایران)

-من کتابی می خوانم كه درباره ی طبیعت ایران است.

(أنا أقرأ كتاب الذي هو عن طبيعة ایران)

-من تمرین ها را می نویسم. تمرین ها درباره ی زبان انگلیسی است.

(أنا أكتب التمارين. التمارين تدول حول اللغة الانجليزية)

-من تمرین ها را می نویسم **که** درباره ی زبان انگلیسی است.

(أنا أكتب التمارين التي هي عن اللغة الانجليزية)

-فیلسوفان صحبت های را می گویند. آن ها درباره ی حقیقت جهان است.

(الفلاسفة يقولون كلام. كلام عن حقيقة العالم)

-فیلسوفان صحبت های را می گویند **که** درباره ی حقیقت جهان است.

(الفلاسفة يقولون كلاماً الذي هو يدور حول حقيقة العالم)

مصدر	بن گذشته	بن حال
ترسیدن	ترسید	ترس
آفریدن	آفرید	آفری
فرستدن	فرستد	فرست
سوختن	سوخت	سوز

كلمات الدرس:-

شنیدن (السمع "بدون انتباه")	گوش کردن (الإنصات "بانتباه")
موش (الفأر)	گربه (القطّة)
مار (الأفعى)	ترسیدن (الخوف/أن يخاف)
خداوند (الله/الرب)	حيوان (الحيوان)
آفریدن (أن يخلق)	فرستدن (أن يرسل)
به علت (بسبب)	گرماى زياد (الحر الشديد)
آتش (النار)	سوختن (أن يحترق)
خروس (الديك)	مرغ (الدجاجة)
مقابل (ضد)	روباه (الثعلب)
نامه (الرسالة)	كبوتر (الحمامة)
شتر (الجمال)	رفت و آمد (الذهاب و العودة)
كه (الذي/التي "أداة ربط")	درباره (عن/يدور حول)
جهان (العالم)	

الدرس العاشر

-جوان های فامیل ما به پیر مردها و پیر زن های فامیل احترام زیادی می گذارند.

(شباب عائلتنا یحترمون المسنین و المسنات بشكل زائد)

-انسان های دانا و عاقل همیشه صلح را بهتر از جنگ می دانند.

(العقلاء یعتبرون أن السلام أفضل من الحرب)

-دایی ام یک دختر و دو پسر دارد؛ یعنی من یک دختر دایی و دو پسر دایی دارم.

(خالي عنده بنت و ولدين؛ يعني أنا عندي بنت خال و ابني خال)

-عمه و خاله ام همیشه در وقت شستن ظرف ها یک، دو ظرف می شکنند.

(عمتي و خالتي وقت غسل الصحون یکسرون صحن او اثنین)

-قلب انسان دانا همیشه جوان و زنده است؛ و پیر نمی شود.

(قلب الانسان العاقل دائماً شباب و حي و لا یصبح عجوزاً)

-سربازهای پرامید برای دفاع از مرز های ارزشمند وطن با دشمن می جنگند.

(الجنود المفعومون بالأمل یقاتلون العدو للدفاع عن حدود الوطن المقدسة)

بن حال	بن گذشته	مصادر
احترام گذار	احترام گذاشت	احترام گذاشتن
دان	دانست	دانستن
شکن	شکست	شکستن
جنگ	جنگید	جنگیدن
برگرد	برگشت	برگشتن

*چه وقت /چه ساعتی (متی / فی ای وقت؟) و بالعامیة تكون "کی" و نطقها

Kay.

-فاطمه ساعت نه شب می خوابد.

*فاطمه چه ساعتی می خوابد؟

(فاطمه تنام الساعة التاسعة مساءً.

متی تنام فاطمة؟)

-سارا و نادر صبح به سینما می روند.

*سارا و نادر چه وقت به سینما می روند؟

(سارة و نادر يذهبون إلى السينما صباحاً.

متی یذهب سارة و أحمد إلى السينما؟)

-شما صبح زوح از خواب بیدار می شوید.

*شما چه وقت از خواب بیدار می شوید؟

(أنتم تستيقظون من النوم الصبح باكراً.

متی تستيقظون من النوم؟)

-آن ها ساعت ده صبح فارسی دارند.

*آن ها چه ساعتی فارسی دارند؟

(كان لديهم حصة اللغة الفارسية الساعة العاشرة صباحاً.

متى كان لديهم حصة اللغة الفارسية؟)

-من امروز عصر به پارک می روم.

*تو چه وقت به پارک می روی؟

(أنا أذهب اليوم عصراً إلى المتنزه.

متى تذهب إلى المتنزه؟)

-احمد ساعت چهار بعد از ظهر از ورزشگاه بر می گردد.

*احمد چه ساعتی از ورزشگاه بر می گردد؟

(احمد يعود من النادي الساعة الرابعة بعد الظهر.

متى يعود أحمد من النادي؟)

کلمات الدرس:-

جوان (شاب) فامیل (عائلة) پیر (مسن)
احترام گذاشتن (أن يحترم) دانا (عالم) عاقل (عاقل)
صلح (سلام) همیشه (دائماً) بهتر (أفضل)
دانستن (أن يعتبر) دایی (خال) دختر دایی (بنت خال)
دایی پسر (ابن خال) عمه (عمة) خاله (خاله)
شستن (الغسيل) ظرف (الصحن)
شستن ظرف ها (غسيل الصحون)
شکستن (أن يكسر) سرباز (جندي) پرامید (مليء بالأمل)
برای (لأجل) مرز (حد "للبلاد") ارزشمند (مقدس)
دشمن (عدو) بیدار شدن (الاستيقاظ)
خواب (النوم) زود (بأكرأ) ورزشگاه (النادي)
برگشتن (العودة) أن يعود "هناك ملاحظة على هذا الفعل أنه عند
التصريف لا يكون كلمة واحدة بل يبقى جزء <بر> ثابت و يتم
تصريف <گشتن>"

الدرس الحادي عشر

ارزش خانه

قرآن کتاب مقدس مسلمانان است. در آن کتاب قصه های پیامبرها و حادثه های مهم عبرت آموز هست. یکی از این قصه ها، قصه ی "أصحاب فیل" می باشد. ابرهه حاکم کشور یمن بود.

به او گفتند: " مردم در مکه، به جایی به نام کعبه احترام زیادی می گذارند، و از همه ی جاها برای زیارت کعبه مسافرت می کنند."

او پرسید: " آیا آن جا از طلا و جواهر است؟ ؛ آیا آن جا بسیار زیبا و گران است؟ "

به او جواب دادند: " نه، أما مردم آن جا را خانه ی خدا را می دانند."

ابرهه گفت: " من قصری بزرگ از طلا می سازم، و بعد از این مردم به سوی یمن می آیند، و این جا را زیارت می کنند." ابرهه قصر بسیار بزرگ و گران قیمتی ساخت. اما مردم به سوی مکه می رفتند.

قيمة الكعبة

القرآن هو الكتاب المقدس للمسلمين. به قصص الأنبياء و الأحداث المهمة التي نستخلص منها العبر.

واحدة من هذه القصص، قصة "أصحاب الفيل".

أبرهة كان حاكم اليمن. قالوا له : " الناس في مكة يحترمون جداً مكاناً يسمى الكعبة، و يسافرون من كل الأماكن لزيارة الكعبة."

سأل أبرهة : " هل هناك من الذهب و المجوهرات؟ هل هذا المكان جميل جداً و ثمين؟ "

قالوا له : " كلا، لكن الناس هناك يعتبرونه بيت الله."

قال أبرهة : " أنا سأبني قصراً كبيراً من الذهب و بعد ذلك سيأتي الناس إلى اليمن و سيزورون هذا المكان."

بنى أبرهة قصراً كبيراً جداً و نفيس، لكن الناس كانوا يذهبون إلى مكة.

كلمات الدرس:-

ارزش (قيمة) خانه (المقصود هنا "الكعبة")

مسلمان (المسلم) پیامبر (النبي) حادثه (حدث)

عبرت آموز (استخلاص العبر)

می باشد (هو نفس الفعل "است/هست" للضمير "او" و نفس

المعنى)

کشور (بلد) یمن (اليمن) مردم (الناس)

جا (مكان) زیارت (زيارة) آن جا (هناك)

طلا (الذهب) جواهر (مجوهرات) بسیار (جداً)

زیبا (جميل) گران (غالي/نفيس/ثمين)

دانستن (أن يعتبر) سوى (اتجاه/ناحية)

ساختن (أن يبني)

الدرس الثانی عشر

و قصر ابرهه را زیارت نمی کنند.

ابرهه بسیار عصبانی شد و گفت : " من به مکه حمله می کنم و کعبه را خراب می کنم.

بعد از خراب شدن مکه کسی به سوی مکه نمی رود.

زیرا، دیگر کعبه ای نیست."

او با سپاه بزرگی و با فیل های زیادی به سوی مکه حمله کرد.

ابرهه و سربازهایش به نزدیک مکه رسیدند.

در وقت صبح آسمان سیاه شد.

به امر خداوند پرنده های زیادی به نام "ابابیل" در آسمان ظاهر شدند.

آن ها سنگ های کوچکی را به نام "سجیل" بر سر ابرهه و سپاهش انداختند.

آن پرنده ها ابرهه و همه ی سربازهایش را با آن سنگ ها هلاک کردند.

ابرهه نمی دانست که ارزش خانه به قیمت و ظاهر آن نیست.

بلکه ارزش خانه به صاحب آن است.

او نى دانست كه خداوند از خانه اش مراقبت مى كند.

الترجمة:-

و لم يزورا قصر أبرهة.

غضب أبرهة جداً و قال : " سأهاجم مكة و أدمر الكعبة، و بعد دمار الكعبة لن يذهب أي أحد هناك؛ لأن لن تكون كعبة أخرى."

هاجم هو و جيش كبير مع فيلة كثيرة باتجاه مكة.

وصل أبرهة و جنوده بالقرب من مكة.

في وقت الصبح أصبحت السماء سوداء.

و بأمر الله ظهرت طيور كثيرة في السماء تسمى "أبابل" ، و ألقت حجارات صغيرة تسمى "سجيل" على رأس أبرهة و جيشه.

تلك الطيور أهلكت أبرهة و كل جنوده بتلك الحجارات.

أبرهة لم يكن يعلم أن قيمة البيت ليست في ثمنه و ظاهره؛ لا بل أن قيمة البيت بصاحبه.

و هو لم يكن يعلم أن الله يحمي بيته.

هتل

هتل دار: به هتل استقلال خوش آمدید. بفرمایید.

مسافر: متشکرم، یک اتاق می خواهم.

هتل دار: چند تخته؟

مسافر: دو تخته. قیمتی اتاق دو تخته چنده؟

هتل دار: شبی 100.000 تومان.

مسافر: آیا در اتاق حمام، دستشویی هست؟

هتل دار: بله، حمام، دستشویی، تلویزیون.

الترجمة:-

الفندق

موظف الاستقبال: أهلاً و سهلاً بك في فندق الاستقلال. تفضل.

المسافر: شكراً، أريد غرفة واحدة.

موظف الاستقبال: كم سرير؟

المسافر: سريرين. كم سعر الغرفة بسريرين؟

موظف الاستقبال: الليلة 100.000 تومان.

المسافر: هل في الغرفة حمام، و حمام لغسل الأيدي؟

موظف الاستقبال: نعم، حمام و حمام لغسل الأيدي و تلفزيون.

کلمات الدرس:-

عصبانی شدن (أن يغضب)	حمله کردن (أن يهاجم)
خراب کردن (أن يدمر)	کسی (أحد ما)
دیگر (مرة أخرى)	سپاه (جيش)
نزدیک (قريب)	سرباز (جندي)
رسیدن (أن يصل)	به نزدیک (بالقرب)
پرنده (طائر)	سنگ (حجارة)
ظاهر شدن (أن يظهر)	سر (رأس)
آن (تلك)	انداختن (أن يرمي)
هلاک کردن (أن يهلك)	قیمت (سعر/ثمن)
بلکه (لا بل)	ظاهر (الظاهر)
مراقبت کردن (أن يحمي/يحافظ)	

الدرس الثالث عشر

مسافر : رستوران هتل از ساعت چند باز می میشه.

هتل دار : رستوران از ساعت هفت تا ده صبح برای صبحانه بازه؛ و از ساعت هشت تا یازده شب برای شام، البته قیمت اتاق با صبحانه است.

مسافر : یعنی صبحانه مجانیه!

هتل دار : بله. آیا اتاق را می خواهید؟

مسافر : بله، چمدان های یمان را چه کسی به اتاق مان می آورد.

هتل دار : شما بفرمایید، باربر چمدان های تان را می آورد. آسانسور سمت راست پله هاست. شماره ی اتاق شما دویست و سیه.

الترجمة:-

المسافر: متى يفتح مطعم الفندق؟

موظف الاستقبال: المطعم مفتوح من الساعة السابعة حتى العاشرة صباحاً من أجل الفطور.

و من الساعة الثامنة حتى الحادية عشر ليلاً للعشاء، طبعاً سعر الغرفة مع الفطور.

المسافر: يعني الفطور مجاني؟

موظف الاستقبال: نعم. هل تريد الغرفة؟

المسافر: نعم، من سيجلب لنا حقائبنا إلى غرفتنا؟

موظف الاستقبال: حضرتك تفضل، و الحمال سيجلب حقائبك؛ المصعد على الجانب الأيمن من السلالم، رقم غرفتك 330.

محادثة 2 :-

استاد: موضوع امروز کلاس ما درباره ی ایرانیه.
ایران یکی از کشور های مهم در جهانیه. ایران از نظر
اقتصادی، سیاسی، جغرافیایی، فرهنگی، تاریخی و ادبی در دنیا
مهمه.

کی می داند که اهمیت اقتصادی ایران چیه؟
ندا: اهمیت ایران از نظر اقتصادی اینه که در ایران نفت و گاز
بسیار زیاد هست.

ترجمة:-

الاستاذ: موضوع اليوم في حصتنا حول ايران.
ايران واحدة من الدول المهمة في العالم؛ فإيران مهمة في الدنيا
من وجهة نظر اقتصادية و سياسية و جغرافية و ثقافية و تاريخية
و أدبية.

من يعرف ما هي أهمية ايران الاقتصادية؟
ندی: أهمية ايران الاقتصادية هي أن بها نفط و غاز كثير جداً.

كلمات الدرس:-

- باز ميشه "باز می شود" لكن بالعامية (يفتح)
- بازه "باز است" لكن بالعامية (مفتوح)
- شام (العشاء) مجانيه "مجانى است" بالعامية (مجانى)
- چمدان (حقبة) می آورد (سجلب) باربر (الحمال/الشيال)
- آسانسور (المصعد) سمت راست (جهة اليمين)
- پله (سلم/درج) شماره (الرقم) درباره ی (حول)
- ايرانه "ايران است" بالعامية
- جهانه "جهان است" بالعامية
- نظر (رأي/وجهة نظر) مهمه "مهم است" بالعامية
- اينه كه "اين است كه" بالعامية (هي تكون/هي كالتالي)
- نفت (نפט) گاز (الغاز)

الدرس الرابع عشر

آرش کمان گیر

آرش کمان گیر یکی از شخصیت های اسطوره ای ایران است. او یکی از قهرمانان قدیمی ایران می باشد. سال ها قبل دشمنان ایران با سپاه بسیار بزرگی به ایران حمله کردند. آن ها پایتخت ایران را محاصره کردند.

دشمنان گفتند: " مرز جدید ایران و ما مسافت پرواز یک تیر است. یعنی یکی از ایرانیان تیری را با کمان می اندازد.

و بعد این تیر هر جایی که پایین آمد، مرز کشور ما و ایران می باشد. "

همه ی مردم ایران ناراحت بودند؛ آن ها می دانستند با قبول این شرط ایران نابود می شود.

با جنگیدن هم سپاه ایران شکست می خورد.

زیرا سرباز های ایرانی خیلی کم بودند.

در این بین یکی از قهرمانان ایران به نام "آرش" با صدای بلند گفت: " من تیر را با کمان می اندازم."

و مطمئن هستم که این تیر مسافت خیلی زیادی را پرواز می کند.

و کشور ایران مثل قبل بزرگ و قوی باقی می ماند همه ی مردم تعجب کردند.

و از او پرسیدند : " اما پرواز طولانی تیر چه طور ممکن است؟ "

آرش : " خداوند از کشور و مردم ایران مراقبت می کند.

خداوند به ما کمک می کند. "

دشمنان خیلی خوشحال شدند؛ زیرا، مطمئن بودند که تیر مسافت کمی را پرواز می کند.

و کشور ایران خیلی کوچک و ضعیف می شود.

فردای آن روز آرش به بالای کوه "البرز" رفت.

آرش رامي السهام

آرش رامي السهام هي واحدة من الشخصيات الاسطورية الايرانية. هو واحد من أبطال ايران القديمة.

قبل سنين هاجم أعداء إيران بجيش كبير جداً إيران؛ و حاصروا عاصمتها.

قال الأعداء: "حدود إيران و حدودنا الجديدة تكون بمسافة طيران سهم واحد. ينبغي على واحد من الايرانيين أن يرمي سهماً؛ و بعد أن يسقط هذا السهم تكون الحدود بين دولتنا و ايران."

حزن كل الايرانيين؛ فهم كانوا يعلمون بقبولهم بهذا الشرط ستفنى ايران، و بالحرب سيهزم الجيش الايراني كله.

لأن، جنود ايران كانوا قليلين جداً.

في هذه الأثناء واحد من أبطال ايران يدعى "آرش" قال بصوت مرتفع: "أنا سأطلق السهم."

و هو واثق أن هذا السهم سيطير بمسافة بعيدة جداً، و ستبقى دولة ايران مثل السابق كبيرة و قوية.

تعجب جميع الناس، و سألوه: "و لكن كيف يمكن أن يطير السهم بعيداً؟"

آرش: "الله يحفظ دولة و شعب ايران، و سيساعدنا."

فرح الأعداء جداً؛ لأنهم كانوا واثقين أن المسافة التي سيطيرها
السهم قليلة، و تكون دولة ايران صغيرة و ضعيفة جداً.
في تالي ذلك اليوم ذهب آرش إلى أعلى جبل "ألبرز".

@Eng. Mohamed Mostafa Sadia

کلمات الدرس:-

قهرمان (البطل)

کمان گیر (رامي السهم)

محاصره کردن (أن يحاصر)

پایتخت (عاصمة)

مرز (حد "للبلاد")

حمله کردن (أن يهاجم)

انداختن (أن يرمي)

تیر (سهم)

پرواز (طيران)

ناراحت بودن (أن يحزن)

کمان (القوس)

نابود (الفناء)

با قبول (مع قبول)

در این بین (في هذه الأثناء)

شکست خوردن (أن يهزم)

پرواز کردن (أن يطير)

مطمئن بودن (أن يكون واثقاً)

اما (و لكن)

از او پرسیدند (سألوه)

چه طور (كيف)

طولانی (بعيداً)

کمک کردن (أن يساعد)

مراقبت کردن (أن يرعى/يحافظ)

بالای (أعلى)

فردای آن روز (في تالي ذلك اليوم)

البرز (اسم جبل في ايران)

الدرس الخامس عشر

او ابتدا با خداوند مهربان مناجات کرد، و از او برای پرواز طولانی تیر کمک خواست.

سپس آرش با قدرت تمام تیر را از کمانش به سمت شرق ایران انداخت.

تیر با سرعت بسیار زیادی در آسمان پرواز کرد.

سپاه دشمن از سرعت تیر خیلی تعجب کرد.

به امر خداوند آن تیر یک روز و نیم پرواز کرد.

و بعد در کنار رودی پایین آمد.

آن جا مرز جدید ایران و دشمنان بود؛ آن ها برای تشکر از آرش به سمت کوه "البرز" رفتند.

اما آرش در بالای کوه نبود، فقط کمانش بود.

آن ها فهمیدند که آرش برای حفظ و طنش جسم و جاننش را در آن تیر گذاشت، و آن را انداخت.

جسم آرش نبود و نیست؛ اما یاد و خاطره ی آرش همیشه برای ایرانیان زنده است.

الترجمة:-

بداية هو ناجى الله اللطيف، و طلب العون منه لأجل أن يطير السهم بعيداً؛ ثم رمى آرش السهم من قوسه بكل قوته تجاه شرق ايران.

طار السهم بسرعة كبيرة جداً في السماء؛ تعجب جيش العدو كثيراً من سرعة السهم.

و بأمر الله طار ذلك السهم يوم و نصف، ثم هبط قرب نهر.

ذلك المكان كان الحدود الجديدة بين ايران و الأعداء.

ذهبوا هم(الشعب الايراني) تجاه جبل "البرز" من اجل أن يشكروا آرش؛ لكن لم يكن آرش موجود أعلى الجبل فقط وجدوا قوسه. ففهموا أن آرش لكي يحفظ وطنه وضع جسده و روحه في ذلك السهم، و رماه.

جسد آرش ما كان و لم يكن موجود؛ لكن ذكرى آرش تبقى حية للإيرانيين.

در کشور سالم

در یک کشور سالم انسان های ارزش مند انسان های صاحب دانش هستند.

پس ثروت و فامیل انسان ها مهم نیست.

مهم نیست که یک جوانی فرزند انسان مشهوری است.

یا دایی او مدیر یک اداره ی مهم است، یا عموی او رئیس دانشگاه مهمی است؛ بلکه مهم شخصیت و دانش آن جوان است.

الترجمة:-

في البلاد المعاف يكون ذوي القيمة هم أولوا المعرفة.

إذا الثروة و نسب الناس ليس مهماً؛ ليس مهماً أن يكون شاب ابن شخص مشهور، أو أن يكون خاله مدير إدارة مهمة، أو عمه رئيس جامعة مهمة؛ بل المهم شخصية و معرفة ذلك الشاب.

کلمات الدرس:-

ابتدا (بداية/في البداية)	خداوند مهربان (الله اللطيف/العطوف)
مناجات کردن (أن يناجي)	قدرت تمام (القوة الكاملة)
پرواز کردن (أن يطير)	تعجب کردن (أن يتعجب)
یک روز و نیم (يوم و نصف)	کنار (قرب)
رود (نهر)	پایین آمدن (أن يهبط)
تشکر از آرش (يشكر "آرش")	حفظ و وطنش (حفظ وطنه)
جسم (جسم/جسد)	جان (روح)
یاد و خاطره ی (ذکری/بال و خاطر)	
سالم (معاف)	ارزش (قيمة)
دانش (المعرفة/العلم)	پس (إذاً)
جوان (الشاب)	مشهور (مشهور)
عمو (عم)	نبود و نیست (ما كان و لم يكن)
	دایى (خال)
	ارزش مند (ذو القيمة)
	فرزند (ابن)

الدرس السادس عشر

در یک کشور سالم مردم صاحب ایمان هستند.
ایمان علت امید و تلاش برای آینده ی یک کشور است.
در یک کشور زنده مردم ارزش و قیمت وقت را می دانند.
آن ها خوب می دانند که وقت برای آن ها نمی ایستد.
بلکه وقت همیشه در حرکت است؛ پس آن ها هم از یک حقیقه ی
زندگی شان استفاده خوب و درست می کنند.
آن ها برای کمک انسان ها در جایشان نمی نشینند، بلکه این آن
ها هستند که به انسان های دیگر کمک می کنند.
در این کشور مردم با هم نمی جنگند، و با هم صلح می کنند و
به هم احترام می گذارند، و قدرت عقل از قدرت اسلحه بیش تر
و بهتر است.
در این کشور مردم وطن شان را دوست دارند، و برای دفاع از
وطن شان با دشمن ها می جنگند؛ و از مرز های کشور شان با
قدرت مراقبت می کنند.
در یک وطن پر امید و شاداب و شادمان پیر مرد ها و پیر زن ها
تنها در خانه نمی مانند؛ بلکه آن ها برای ورزش و گردش به
پارک و گلزارها می روند.

در این کشور همه ی مردم خوشحال و پرامید به آینده می باشند.

الترجمة:-

في بلد معاف يكون الناس مؤمنين. فالإيمان هو سبب الأمل و المثابرة من أجل مستقبل بلد ما.

في بلد حي الناس يعرفون مكانة و قيمة الوقت، فهم يعرفون جيداً أن الوقت لا يتوقف لأجلهم؛ بل الوقت دائماً في حركة.

لذا هم يستفيدون بشكل جيد و صحيح كل دقيقة في حياتهم.

هم لا يجلسون مكانهم من أجل طلب مساعدة الناس، بل هم الذين يساعدون الآخرين.

في هذه البلد الناس لا يحاربون بعضهم و يسالمون بعضهم و يحترمون بعضهم؛ فقدرة العقل أكثر و أفضل من قدرة السلاح.

في هذا البلد الناس يحبون وطنهم، و يحاربون الأعداء من أجل الدفاع عن وطنهم و حماية حدود وطنهم بقوة.

في وطن مليء بالأمل و الفرح و السرور الشيوخ و العجائز لا يبقون في المنزل وحدهم؛ بل يذهبون للحدائق العامة و البساتين من أجل الرياضة و التنزه.

في هذا البلد كل الناس سعداء و مليئين بالأمل بالمستقبل.

كلمات الدرس:-

صاحب ايمان (المؤمن)	علت (سبب)	اميد (الأمل)
تلاش (المحاولة/المثابرة)	آينده (المستقبل)	
زنده (حي)	ارزش (قيمة)	خوب (جيد)
نمی ایستد (لا يتوقف)	درست (صحيح)	دیگر (الآخر)
قدرت عقل (قدرة العقل)	اسلحه (سلاح "مفرد")	
بیش تر (أكثر)	بهتر (أفضل)	
دوست داشتن (أن يحب)	پُر امید (ملئىء بالأمل)	
شاداب (الفرح/الحيوية)	شادمان (السرور)	
پیر مر (شيخ/رجل كبير)	پیر زن (عجوز/امرأة كبيرة)	
ورزش (الرياضة)	گردش (التنزه)	
پارک (حديقة عامة)	گل زار (بستان/حديقة زهور)	
خوشحال (سعيد)		

الدرس السابع عشر

ماه رمضان و عيد فطر

یکی از ماه های قمری ماه رمضان است. در این ماه مسلمانان برای نزدیکی به خداوند و سلامتی خود غذای کم تری می خورند؛ یعنی روز می گیرند.

آنان در هنگام سحر یعنی یک ساعت مانده به اذان صبح از خواب بیدار می شوند، و سحری می خورند.

پس از آن تا اذان مغرب نه چیزی می خورند، و نه چیزی می آشامند.

بعد از اذان مغرب مسلمانان روزه ی خود را باز می کنند.

به این کار افطار کردن و به سفره ای که برای افطار کردن پهن می شود؛ سفره ی افطاری می گویند.

در سفره ی افطاری خوراکی های متنوعی مثل خرما، پنیر، سبزی و انواع حلوه گذاشته می شود.

در هر کشوری ماه رمضان برای خود ادابی دارد.

ایرانیان ماه رمضان را با شکوه خاصی برگزار می کنند.

وقتی که ماه رمضان تمام می شود، همه ی مسلمانان روزه اول ماه بعد را که شوال نام دارد چشن می گیرند.

به این چشن عید فطر می گویند.
آن ها در این روز نماز مخصوصی می خوانند، و مبلغی پول به اسم فطریه به نیاز مندان می دهند.

الترجمة:-

شهر رمضان و عيد الفطر

واحد من الشهور القمرية هو شهر رمضان. في هذا الشهر يأكل المسلمون طعام أقل من أجل التقرب من الله و لصحتهم أي يصومون.

فهم يستيقظون من النوم أثناء السحور أي متبقي ساعة على أذان الفجر، و يتناولون وجبة السحور.

بعد ذلك لا يأكلون أي شيء حتى أذان المغرب و لا يشربون.

بعد أذان المغرب ينهي المسلمون صيامهم.

بهذا العمل الافطار وتمد سفرة من أجل الافطار يقال عنها "سفرة الافطار".

في سفرة الافطار يوضع الأطعمة المتنوعة مثل التمر و الجبن و الخضراوات و أنواع من الحلوى.

شهر رمضان في كل بلد له آداب خاصة.

الایرانیون یقیمون شهر رمضان بتبجیل خاص.

حين ينتهي شهر رمضان كل المسلمين يحتفلون بأول شهر بعد
الصيام يسمى "شوال"؛ يسمون هذا الاحتفال عيد الفطر.

هم فيه يصلون صلاة خاصة "العيد"، و يوزعون مبلغ من المال
يسمى "العيدية/الفطرة" على الفقراء.

@Eng. Mohamed Mostafa Sadia

کلمات الدرس:-

نزدیکی به خداوند (التقرب من الله)	سلامت (الصحة)
خود (نفس/أنفسهم)	کم ترى (أقل)
روز گرفتن (أن يصوم)	آنان = آن ها
مانده (بقي/تبقى)	در هنگام (أثناء) سحرى (وجبة السحور)
پس از آن (بعد ذلك)	آشامیدن (أن يشرب)
روزه‌ی خود را باز می کنند (يفكون/ينهون الصيام)	
به این کار (بهذا العمل)	سفره (السفرة)
پهن (واسع)	پهن می شود (يمد/يوسع)
سفره‌ی افطارى (سفرة الافطار)	خوراکی های (أطعمة)
خرما (التمر)	پنیر (الجبن) سبزی (الخضراوات)
حلوه (الحلوى)	شکوه (عظمة)
برگزار کردن (أن يقيم)	وقتی که (حين)
تمام می شود (ينتهي)	چشن گرفتن (أن يحتفل)
چشن (الاحتفال)	نماز خواندن (أن يصلي)
نماز (الصلاة)	مبلغی (مبلغ) پول (المال)
فطريه (العيدية/الفطرة)	نیازمندان (الفقراء)

الدرس الثامن عشر

محیط زیست

محیط زیست برای سلامت انسان خیلی مهم است.
و محیط زیست آلوده و آلوده انسان را بیمار می کند.
وقتی که ماشین ها و اتوبوس های زیادی در خیابان های شهر
ها حرکت می کنند.
هوای آن شهر آلوده می شود.
و قلب و بدن انسان را مقابل بیماری ها ضعیف می کند.
باران برای تمیز شدن هوا خیلی مهم است.
بارانی که می بارد هوای آلوده را پاک می کند.
درختان نیز برای تمیز شدن آب و هوا خیلی مهم هستند.
درختان با برگ هایشان هوای آلوده را پاک و تمیز می کنند.
وقتی که درختان جنگل ها می سوزند.
یعنی زندگی ما انسان ها می سوزد.
زیرا درختان از طبیعت و زندگی ما محافظت می کنند.
آب و هوا در روستا از آب و هوا در شهر بهتر است.

زیرا در روستا ماشین ها و وسیله های نفتی و گازی و نیز جمعیت انسان ها کم است.

و درختان و مزرعه های زیادی در آن جا می باشد.

حیوان ها در زندگی روستایی ها خیلی مهم هستند.

روستایی ها شیر را از گاو و گوسفند می گیرند.

تخم مرغ را از مرغ می گیرند.

و بعضی وقت ها برای رفت و آمد از اسب و شتر استفاده می کنند.

الترجمة:-

البيئة

البيئة مهمة جداً لصحة الإنسان؛ و البيئة الملوثة و التلوث يمرض الإنسان.

حين تسير السيارات و الاوتوبيسات بشكل كبير في شوارع المدن، و يصبح هواء تلك المدينة ملوثاً، و يضعف قلب و بدن الإنسان في مواجهة الأمراض.

المطر مهم جداً لتنقية الهواء. فالمطر الذي يهطل ينقي الهواء الملوث.

أيضاً الأشجار مهمة لتنقي الطقس.

فالأشجار بأوراقها تنظف و تنقي الهواء الملوث.
حين تحترق أشجار الغابات، يعني أن حياتنا نحن البشر تحترق.
لأن الأشجار تحافظ على الطبيعة و حياتنا.
الطقس في القرية أفضل من الطقس في المدينة؛ لأن في القرية
السيارات و وسائل النفط و الجاز و أيضاً عدد السكان قليلة، و
الأشجار و المزارع تكون كثيرة فيها.
الحيوانات في حياة القرويين مهمة جداً.
فالقرويون يأخذون الحليب من البقرة و الخراف، و البيض من
الدجاج، و أحياناً يستخدمون الحصان و الجمل من أجل الذهاب و
الإياب.

کلمات الدرس:-

محیط زیست (البيئة)	آلوده (التلوث)
محیط زیست آلوده (البيئة الملوثة)	بیمار می کند (تمرض)
حرکت کردن (أن يسير)	در مقابل (في مواجهة)
بیماری (المرض)	ضعیف می کند (يضعف)
تمیز شدن (تنظيف)	پاک می کند (ينقي)
نیز (أيضاً/كذلك)	آب و هوا (الطقس) هوا (الجو/الهواء)
برگ (ورقة الشجر)	سوختن (أن يحترق)
می سوزند (تحترق)	روستا (القرية) روستایی (القروي)
جمعیت انسان ها (عدد السكان/مجموع السكان)	
شیر (الحليب)	گاو (البقر) گوسفند (الغنم)
گرفتن (أن يأخذ)	می گیرند (يأخذوا)
تخم مرغ (بيض الدجاج)	مرغ (الدجاج)
رفت و آمد (الذهاب و الإياب)	اسب (الحصان)
شتر (الجمال)	استفاده می کنند (يستعملون/ يستخدمون)

الدرس التاسع عشر

مهمانی لباس

ملا نصر الدین یکی از شخصیت های ایرانی است.
سال ها قبل مرد ثروتمندی ملا نصر الدین را به مهمانی دعوت کرد.

ملا نصر الدین با لباس ارزان و کهنه به مهمانی مرد ثروتمند رفت.

میزبان و مهمان های دیگر به او احترام نگذاشتند، و او در پایینی مجلس نشست؛ زیرا او لباس های کهنه و ارزان پوشید.
مهمان ها در باره ی او با هم صحبت می کردند و می گفتند:

" چرا او لباس ارزان می پوشد؟ "

" چه کسی او را به مهمانی دعوت کرد؟ "

" چه طور او این لباس های کهنه را می پوشد؟! "

چند ماه بعد دوباره مرد ثروتمند ملا نصر الدین را به مهمانی دعوت کرد.

این بار ملا نصر الدین لباس نو و گران پوشید.

و به خانه ی مرد ثروتمند رفت.

وقتی که او داخل مهمان خانه آمد، مرد ثروتمند به استقبال او رفت، و به او خیلی احترام گذاشت، و او را به بالای مجلس برد؛ همه ی مهمان ها به احترام او ایستاند، و به او احترام با زیادی گذاشتند.

در وقت ظهر خدمت کار ها سفره ی غذا را آماده کردند و انواع غذاها و میوه ها را در سفره گذاشتند؛ اما ملا نصر الدین غذا نخورد، و با صدای بلند غذاها را به لباس هایش تعارف می کرد.

میزبان و مهمان ها از این کار ملا نصر الدین خیلی تعجب کردند.

میزبان با احترام از او پرسید:

"چرا شما غذا نمی خورید و غذا را به لباس هایتان تعارف می کنید؟"

ملا نصر الدین گفت:

"زیرا حقیقت شما من را به مهمانی یتان دعوت نکردید؛ بلکه لباس هایم را به مهمانی دعوت کردید."

حفلة الثوب

ملا نصر الدين هو واحد من الشخصيات الايرانية.
قبل سنين دعى رجل ثري الملا نصر دين لحفل. ذهب الملا نصر الدين إلى حفل الرجل الثري بلبس رخيص و قديم؛ فلم يحترمه المضيف و الضيوف الآخرون و جلس في آخر المجلس؛ لأن ملابسه كانت قديمة و رخيصة، و تكلم الضيوف عنه مع بعضهم و هم يقولون:

" لماذا يرتدي ملابس رخيصة؟ و من الذي دعاه للحفل؟

كيف يرتدي هذه الملابس القديمة؟ "

بعد عدة أشهر، دعاه الرجل الثري لحفل مرة أخرى.

في هذه المرة الملا نصر الدين ارتدى لبس جديد و ثمين، و ذهب إلى بيت الرجل الثري.

حين دخل لغرفة الضيوف، ذهب إليه الرجل الثري ل يستقبله، و قدم له الكثير من الاحترام و أخذه إلى أعلى المجلس.

كل الضيوف وقفوا له بإحترام و قدموا له الكثير من الاحترام.

في وقت الظهر حضر الخدم سفرة الغذاء و وضعوا عليها مختلف الأطعمة و الفواكه؛ لكن الملا نصر الدين لم يأكل و بصوت عالي بدأ يعرف ثيابه على الطعام.

المضيف و الضيوف تعجبوا كثيراً من تصرف الملا نصر الدين،
و سأله المضيف بإحترام:

" لماذا لم تأكل و بدأت تعرف الطعام على ثيابك؟ "
قال الملا نصر الدين:

" لأن الحقيقة أنك لم تدعوني في حفلتك، بل دعوت ثيابي في
الحفل. "

@Eng. Mohamed Mostafa Sadia

کلمات الدرس:-

مهمانی (الحفل)	لباس (لبس/ثوب)	ثروتمند (ثري)
ارزان (رخيص)	کهنه (قديم)	میزبان (المضيف)
مهمان (الضيف)		دیگر (الآخر)
احترام گذاشتن (أن يحترم)	پایینی مجلس (آخر المجلس)	
پوشیدن (أن يرتدي)	در باره ی (عن)	
چرا (لما/لماذا)	چه کسی (من؟)	چه طور (كيف؟)
دوباره (مرة أخرى)	بار (مرة)	نو (جديد)
گران (غالي/ثمين)	زشت (قبيح)	
مهمان خانه (غرفة الضيوف "الصالون")		
بُردن (أن يأخذ)	خدمت کار (الخادم)	آماده کردن (أن يحضر)
تعارف کردن (أن يتعرف/تعارف)		

الدرس العشرون

*فعل الأمر:-

- فعل الأمر مرتبط على (بن حال).
- يكون للمخاطب المفرد و المخاطب الجمع (تو - شما).
- بإضافة (ب + بن حال) = فعل امر (للمفرد).
- بإضافة (ب + بن حال + يد) = فعل امر (للمجمع).

-احمد، تو كتاب را مى خوانى.

-احمد، اين كتاب را بخوان.

(أحمد، أنت تقرأ هذا الكتاب).

أحمد، إقرأ هذا الكتاب).

-فاطمه، سارا شما اين جا مى مانيد.

-فاطمه، سارا اينجا بمانيد.

(فاطمة، سارة أنتم ستبقون هنا.

فاطمه، سارة إبقوا هنا.)

-حسن تو این پیراهن می پوشی.

-حسن این پیراهن بپوش.

(حسن أنت تلبس هذا القميص.

حسن إرتدي هذا القميص.)

-لیال تو چای می نوشی.

-لیال چای بنوش.

(لیال أنت تشربي الشاي.

لیال إشربي الشاي.)

-احمد تو می خندی.

-احمد بخند.

(أحمد أنت تضحك.

أحمد إضحك.)

- علی تو جورابت را می دوزی.

- علی جورابت را بدوز.

(علی أنت تخیط جواربك.)

(علی خیط جواربك.)

- تو روزنامه ات را می خوانی.

- روزنامه ات را بخوان.

(أنت تقرأ صحيفتك.)

(اقرأ صحيفتك.)

- شما روزنامه ها یتان را می خوانید.

- روزنامه ها یتان را بخوانید.

(أنتم تقرأون صحائفكم.)

(اقرأوا صحائفكم.)

-تو یک لیوان شیر می نوشی.

-یک لیوان شیر بنوش.

(أنت تشرب كوباً من الحليب.

اشرب كوباً من الحليب.)

-شما یک لیوان شیر می نوشید.

-یک لیوان شیر بنوشید.

(أنتم تشربون كوباً من الحليب.

اشربوا كوباً من الحليب.)

-تو جورابت را می شویی.

-جورابت را بشوی.

(أنت تغسل جواربك.

اغسل جواربك.)

- شما جورابتان را می شویید.

- جورابتان را بشویید.

(أنتم تغسلون جواربكم.)

(اغسلوا جواربكم.)

- تو از مدرسه می آیی.

- از مدرسه بیآ.

(أنت تأتي من المدرسة.)

(تعال من المدرسة.)

- شما از مدرسه می آیید.

- از مدرسه بیآید.

(أنتم تأتون من المدرسة.)

(تعالوا من المدرسة.)

**عندما يكون (بن حال) آخره حرف ألف نضيف لصيغة الأمر

"ياء" مع حرف الأمر "بـ" مثل الفعل [آمدن] و (بن حال) له هو

"آي".

كلمات الدرس:-

دوختن (أن يخيظ/يحيك)

ليوان (الكوب)

شستن (أن يغسل)

خندیدن (أن يضحك)

روزنامه (الصحيفة)

شیر (الحليب)

جوراب (جورب/شراب)

@Eng. Mohamed Mostafa Sadia

الدرس الحادي و العشرون

-تو در حیاط بازی می کنی.

-در حیاط بازی **کن**/ **بُکن**!

(أنت تلعب في الحديقة.

إلعب في الحديقة!)

**يجوز في وجود الفعل (کردن) للمصادر المركبة أن يكون

الأمر بدون "باء الأمر" (كن=بُكن) و تكون الباء مضمومة و

ليست بكسرة.

-شما در حیاط بازی می کنید.

-در حیاط بازی **کنید**/ **بُکنید**!

(أنتم تلعبون في الحديقة.

إلعبوا في الحديقة!)

-تو کتابت را روی میز می گذاری.

-کتابت را روی میز بگذار!

(أنت تقرأ كتابك الذي على الطاولة.

اقرأ كتابك الذي على الطاولة!)

**بودن: بود – باش(بن حال)

لو قلنا (بِباش) فهذا خطأ في الحالتين المفرد و الجمع

و نكتفي بحالة الفعل في حالة (بن حال)

المفرد(باش) و الجمع (باشيد) و لا يجوز وضع باء الأمر.

**دادن: داد – ده(بن حال)

بِده (للمفرد) بدهيد (للمجمع)

**دویدن: دوید – دو(بن حال)

بِدُو (للمفرد) بدوید (للمجمع)

Bedaveed bodo

رفتن: رفت – رو (بن حال)

برو (للمفرد) بروید (للمجمع)

Beravid boro

شنیدن: شنید – شنو (بن حال)

یشنو (للمفرد) یشنَوید (للمجمع)

Beshnavid beshno

فریب روباه

روزی روباهی گرسنه بود. در مزرعه ای خروسی را تنها دید.
روباه آرام به سمت خروس برای شکار کردنش حرکت کرد؛
اما خروس فهمید و به سرعت بالای درخت پرید.

روباه با تعجب از خروس پرسید: " چرا از من فرار کردی؟"

خروس گفت: " زیرا ما دشمنان قدیمی هستیم، و خروس ها
غذای خوشمزه ای برای روباه ها هستند؟ پس خروس ها باید از
روباه ها فرار بکنند."

روباه گفـت: " تو نبايد از من فرار بكنى و بترسى!
آيا تو فرمان جديد بادشاه جنگل يعنى شير را نشيدى؟"

الترجمة:-

خديعة الثعلب

في يوم ما كان هناك ثعلب جائع. رأى ديكاً بمفرده في مزرعة.
تحرك الثعلب بهدوء تجاه الديك ليصطاده؛ لكن الديك فهم و قفز
بسرعة أعلى الشجرة.
الثعلب سأل الديك بتعجب: " لماذا فررت مني؟"
قال الديك: " لأننا أعداء قدامى، و الديوك طعام لذيذ للثعالب؛
لذلك ينبغي على الديوك أن يفروا من الثعالب."
قال الثعلب: " ليس عليك أن تهرب مني و تخاف، ألم تسمع الأمر
الجديد لملك الغابة يعني الأسد؟"

کلمات الدرس:-

فريب (خديعة)	روباه (ثعلب)	خروس (ديك)
گرسنه (جائع)	تنها (بمفرده/وحيد)	آرام (بهدوء)
سمت (تجاه)	شکار کردن (أن يصطاد)	
حرکت کردن (أن يسير)	پريدن (أن يقفز)	
خوشمزه (لذيذ)	پس (لذا/لذلك)	بايد (ينبغي/يجب)
ترسيدن (أن يخاف)	فرمان (أمر/قرار)	بادشاه (الملك)

الدرس الثانی و العشرون

خروس گفت: " نه؛ فرمان جدید شیر چیست؟"
روباه گفت: " شیر فرمان داد که از امروز صبح بین همه ی حیوان ها باید صلح باشد.
پس بنابر فرمان شیر من نباید تو را شکار بکنم.
من و تو از این به بعد باید دوست های خوبی برای هم باشیم."
خروس کمی فکر کرد و سپس از بالای درخت به جایی دور نگاه کرد.
روباه با مهربانی گفت: " دوست خوب من به چه چیزی نگاه می کنی؟ تو به پایینی درخت بیایی؛ تا با هم صحبت بکنیم."
خروس گفت: " الآن پایین می آیم. اما در خارج مزرعه چیزی را می بینم."
روباه از پرسید: " در آنجا چه چیزی می بینی؟"
خروس گفت: " سگ هایی را می بینم."
که عصبانی با سرعت به سمت ما می دوند.
و تا چند دقیقه بعد به اینجا می رسند.
روباه با شنیدن این سخن به سرعت به سمت خارج مزرعه دوید و فرار کرد.

خروس از او پرسید: " دوست خوب من روباه عزیز، چرا فرار می کنی؟ آیا از سگ ها ترسیدی؟

تو که گفתי بنابر فرمان شیر همه ی حیوان ها باید با هم دوست باشند؛ پس سگ ها هم دوست تو هستند، و تو نباید از آن ها بترسی."

روباه در حالی که فرار می کرد گفت: " بله، اما فکر می کنم که سگ ها هنوز فرمان شیر را نشینیدند؛ و شاید به من حمله بکنند."

خروس در حالی که می خندید، آرام گفت: " نه این طور نیست که تو می گویی.

من از همان اول فهمیدم که آن سخن فرمان شیر نبود، و فریب تو برای شکار کردن من بود، و این هم فریب من برای دور کردن تو بود.

الترجمة:-

قال الديك: " كلا؛ ما هو القرار الجديد للأسد؟"

قال الثعلب: " الأسد أمر أنه من صباح اليوم كل الحيوانات ينبغي أن تتصالح؛ لذا بناء على أمر الأسد لا يجب أن أصطادك، أنا و أنت من الآن فصاعداً يجب أن نكون جيدين لبعضنا البعض."

فكر الديك قليلاً ثم نظر إلى مكان بعيد من أعلى الشجرة.
قال الثعلب بلطف: " صديقي العزيز إلى أي شيء تنظر؟ تعالى
إلى أسفل الشجرة، حتى نتحدث مع بعضنا."

قال الديك: " الآن سأنزل؛ لكن أرى شيئاً خارج المزرعة."
سأله الثعلب: " في إلى أي شيء ترى هناك؟"

قال الديك: " أرى كلاباً، التي تركض غاضبة باتجاهنا، و بعد
دقائق سيصلون لهذا المكان."

ركض الثعلب بسرعة خارج المزرعة بعدما سمع هذا الكلام و
هرب.

سأله الديك: " صديقي العزيز لماذا تهرب؟ هل خفت من
الكلاب؟ أنت الذي قلت أنه بناء على قرار الأسد الحيوانات يجب
أن تكون مسالمة لبعضهم البعض؛ لذا الكلاب أيضاً أصدقاء لك،
و لا ينبغي أن تخاف منهم."

قال الثعلب أثناء فراره: " نعم، لكن أعتقد أن الكلاب إلى الآن لم
يسمعوا بقرار الأسد، و ربما يهاجمونني."

قال الديك بهدوء و هو يضحك: " كلا، ليس بالشكل الذي تقوله.
أنا من البداية فهمت أن ذاك الكلام لم يكن من قرار الأسد، و
كانت هذه خدعتك لصيدي؛ و كانت هذه أيضاً خدعتي لإبعادك.

*التزامى:-

-حتما (حتماً) - باید (يجب/ينبغي) - شاید (ربما)

-امروز تو **حتما** شیرینی می خوری.

(اليوم أنت حتماً ستأكل الحلويات)

-تو **حتما** خانه ات را می فروشی.

(أنت حتماً ستبيع منزلك)

کلمات الدرس:-

بنابر (بناء على)	از این به بعد (من الآن فصاعداً)
و سپس (ثم)	دور (بعيد) نگاه کردن (أن ينظر)
مهربانی (بلطف)	به چه چیزی (إلى أي شيء)
پایینی (أسفل)	در آنجا (في ذلك المكان) عصبانی (غاضب)
تا چند دقیقه بعد (بعد دقائق قليلة)	سخن (الكلام)
تو که گفתי (أنت الذي قلت)	در حالی که (أثناء)
هنوز (إلى الآن)	حمله کنند (يهاجموني)
می دوند (يركضون)	می رسند (يصلون)
می خندید (يضحك)	آرام (بهدوء)
از همان اول (منذ البدء)	شکار کردن (الصيد/أن يصطاد)
دور کردن (إبعاد/أن يبعد)	شیرینی (حلويات)
می فروشی (ستبيع)	

الدرس الثالث و العشرون

*التزامی:-

-باید

-حتماً

-تو **حتماً** خانه ات را می فروشی.
(أنت **حتماً** ستبيع منزلك)

-آن ها **حتماً** نامه هایشان را پست می کنند.
(هم **حتماً** سیضعون رسالاتهم في البريد)

-من **حتماً** چای تلخ می نوشم.
(أنا **حتماً** سأشرب الشاي مرأً)

-حسن **حتماً** در اتاق می نشید.
(حسن **حتماً** سيجلس في الغرفة)

لاحظنا أن كلمة "حتماً**" عندما تدخل على الجملة لا تغير أي

شيء.

**لكن عند استخدام كلمة "بايد" على الجملة تحذف علامة الاستمرار (می) و يكون الفعل بصيغة الأمر (ب + الفعل "بن حال").

-تو **بايد** خانه ات را بفروشی.
(ينبغي عليك أن تبيع منزلك)

-آن ها **بايد** نامه هایشان را پست بکنند/کنند.
(ينبغي عليهم أن يضعوا رسائلهم في البريد)

-من **بايد** چای تلخ بنوشم.
(يجب علي أن أشرب الشاي مرأً)

-حسن **بايد** در اتاق بنشیند.
(ينبغي على حسن أن يجلس في الغرفة)

تمارین:-

-ما .... شما را (دیدن) [بن حال "بین"]

ما **حتماً** شما را می بینیم.

ما **باید** شما را ببینیم.

-تو .... کتابت را به من (نشان دادن) [بن حال "ده"]

تو **حتماً** کتابت را به من می نشان دهی.

تو **باید** کتابت را به من نشان بدهی.

-من ..... برادرت را (شناختن) [بن حال "شناس"]

من **حتماً** برادرت را می شناسم.

من **باید** برادرت را بشناسم.

-آن ها ..... در کارخانه (کار کردن) [بن حال "کن"]

آن ها **حتماً** در کارخانه کار می کنند.

آن ها **باید** در کارخانه کار بکنند.

-احمد .... به ورزشگاه (رفتن) [بن حال "رو"]

احمد **حتماً** به ورزشگاه می رود.

احمد **باید** به ورزشگاه برود.

محادثة:-

سارا: احمد امتحان از هفته ی آینده شروع می شود؛ تو در درس هایم به من کمک می کنی؟

احمد: حتماً، کدام درس ها؟

سارا: دیکته و ریاضی؛ من باید از دیکته بیست بگیرم.

احمد: چرا باید از این درس بیست بگیری؟

سارا: چون درس مهمی است.

احمد: بسیار خوب. من چگونه باید به تو کمک کنم؟

سارا: از درس پنجم تا نهم به من دیکته بگو.

احمد: حالا فهمیدم؛ پس تو به یک تمرین احتیاج داری.

الترجمة:-

سارة: أحمد، الامتحان سيبدأ من الأسبوع القادم؛ يمكنك أن تساعدني في دروسي؟

أحمد: طبعاً، أي دروس؟

سارة: الإملاء و الحساب؛ أنا يجب أن أحصل على عشرين في الإملاء.

أحمد: لماذا يجب في هذا الدرس أن تحسلي على عشرين؟
سارة: لأنه درس مهم.

أحمد: جميل جداً؛ كيف علي أن أساعدك؟

سارة: أن تمليني من الدرس الخامس حتى التاسع.

أحمد: الآن فهمت. لذا تحتاجين إلى تمرين.

کلمات الدرس:-

نامه (رسالة)	پست کردن (أن يضع في البريد)
تلخ (مر)	نشان دادن (أن يُري شيء لشخص ما)
شناختن (المعرفة/أن يعرف)	کارخانه (المصنع)
کار کردن (أن يعمل)	هفته ی آینده (الأسبوع المقبل)
شروع می شود (يبدأ)	کمک می کنی (تساعدني)
دیکته (الإملاء)	ریاضی (الحساب)
گرفتن (أن يأخذ/يحصل على)	
بیست (20 "المقصود في النص 20/20")	
چون (أي؟)	چگونه (كيف؟)
نهم (التاسع)	دیکته بگو (ملّيني/اقرأ الإملاء)
حالا (الآن)	احتیاج داری (تحتاج/تحتاجين)

الدرس الرابع و العشرون

*كلمة "شاید" تمشي على نفس قاعدة "باید" و تعني (ربما)

+تمارین:-

-ما.... در سینما می خندیم

ما **حتماً** در سینما می خندیم.

ما **شاید** در سینما **ب**خندیم.

-ما.... نامه ها ایمان را پست می کنیم.

ما **حتماً** نامه هایمان را پست می کنیم.

ما **شاید** نامه هایمان را پست **ب**کنیم.

-من..... آب میوه می نوشم.

ما **حتماً** آب میوه می نوشم.

ما **شاید** آب میوه **ب**نوشم.

-آن ها.... مجله ها را از من می گیرند.

آن ها **حتماً** مجله ها را از من می گیرند.

آن ها **شاید** مجله ها را از من **ب**گیرند.

-احمد.... مجله اش را از دوستش می گیرد.

احمد **حتما** مجله اش را از دوستش می گیرد.

احمد **شاید** مجله اش را از دوستش بگیرد.

-احمد... کتاب می خواند.

احمد **حتما** کتاب می خواند.

احمد **شاید** کتاب بخواند.

-شما.... در حیاط می نشینید.

شما **حتما** در حیاط می نشینید.

شما **شاید** در حیاط بنشینید.

**نفي "شاید" نستبدل بـ الأمر للفعل بـ(نون)

- شما **شاید** در حیات **ننشینید**.

(نحن ربما لا نجلس في الفناء/الحديقة)

**لكن نفي كلمة "باید" يختلف فنحن نضع حرف النفي (النون)

إلى كلمة "باید" و ليس للفعل و تصبح "نباید".

- من **نباید** به کمک بکنم.

(لا ينبغي علي أن أساعدك)

@Eng. Mohamed Mostafa

كلمات الدرس:-

ميوه (العصير) مرور (مراجعة) آزمون (اختبار/امتحان)

به جُز (بإستثناء) جمع بودن (أن يجتمع)

آهنگ (الأغنية) آهنگ خواندن (أن يغني)

تولدت مبارک (عيد ميلاد سعيد)

**توجه:-

بدين ترتيب ما تمام سطح دوم را به پايان رسانديم، اما از درس بيست و پنجم تا بيست و هفتم در اين سطح براي مرور هستند.

ملحوظة:-

بذلك نكون قد اكملنا المستوى الثاني كاملاً، لكن من الدرس الخامس و العشرون حت الدرس السابع و العشرون في هذا المستوى هي للمراجعة.

-----تم بحمد الله الإنتهاء من المستوى الثاني-----

تفريغ لدروس المستوى الثاني الأستاذ محمد محيو

كتب هذا الملف أخوكم في الله: المهندس/محمد مصطفى صادق

و هذا العمل ليس للربح بل هو لوجه الله تعالى لمساعدة دارسي

اللغة الفارسية و أسألكم الدعاء لي عن ظهر غيب.

لا تنسوا الدعاء لإخوانكم في فلسطين و لبنان و رحم الله

الشهداء و شفى المصابين و النصر حليفهم بإذن الله.

@Eng. Mohamed M. Al-Sayid